

Gerçek Büyüklük

İnsanın gerçek büyüklüğü, gözle görülmeyen ama yaşamın her anına yansıyan ruhsal donanımda gizlidir.

<https://www.midyatgundem.com/buyukluk>

Modern dünyada başarı; unvan, servet ve yetenek gibi dışsal ölçütlerle tanımlansa da, insanın asıl değerini belirleyen unsur, kalbinde taşıdığı tevazudur. Çünkü tevazu sadece bir erdem değil, aynı zamanda zihni cehaletin, kalbi bencilliğin hükmünden kurtaran içsel bir güçtür. O, insanın kendini bilmesinden doğar; kibirden arınmış bir varoluşun işaretidir. Tevazuyu yüreğinde taşıyamayan biri, hangi makama yükselirse yükselsin, aslında içsel bir düşüş yaşar.

Bu yüzden tevazu, yalnızca bir meziyet değil; insanın erişebileceği en yüce makamdır. Tevazu sahibi insan özgün olur.

Özgünlük, insanın ruhuna sadık kalabilme cesaretidir. Dış seslerin karmaşasında kendi içsel sesini -hakkaniyetin doğrularıyla- duymaya çalışmak, kendi yolunu yürümeye azmetmekle başlar.

Özgün insan sahtecilikten uzaktır. Sahte taklitten uzak, özüyle temas kuran kişi; başkasının gölgesinde değil, kendi ışığında yürümeyi seçer. Bu seçim kolay değildir. Çünkü özgünlük, zaman zaman yanlış anlaşılmayı, yalnız kalmayı ve dirençle karşılaşmayı göze almayı gerektirir. Fakat bu zahmet, ruhun kendi kendisiyle barış içinde yaşamasını sağlar. **Ve bu içsel uyum, insanı sessiz ama sarsılmaz bir güçle donatır.**

Erdem, yalnızca doğru olanı bilmek değil, onu içselleştirip yaşamın merkezine koyabilmektir. Erdemli bir yaşam, dış koşullardan bağımsız bir ahlaki duruşla mümkündür. Ne çıkar hesaplarına bağlıdır, ne de alkış beklentisine. Bu yüzden erdem, sessizce büyüyen bir değerdir; görünmeden şekil verir insana. **Erdemli birey, kendini başkalarına karşı değil, kendi vicdanına karşı sorumlu hisseder.** Yaptığı her şeyde insanlık onuruna hizmet etme bilinci taşır. Bu bilinç, insanı hem yüceltir hem de derinleştirir. Bu da ruhsal olgunluk gerektirir.

Ruhsal olgunluk, bilgiden çok anlayışla ilgilidir. Hayatı kategorize etmemek, insanları yargılamadan kavrayabilmek, oldukları gibi görebilmek, her şeyin bir hikâyesi olduğunu hissedebilmekle başlar. Bu olgunluk, insanı aceleden, öfkeden ve üstünlük iddiasından uzaklaştırır. İçsel dinginlik, ruhsal olgunluğun doğal meyvesidir. Bu meyve zamanla sabrı, şefkati ve inceliği artırır. İnsan, ancak bu olgunlukla başkalarını anlar ve yardımcı olmak gerekiyorsa onların yükünü taşıyabilecek hâle gelir.

Ancak içsel disiplin ve içsel istikrar olmadan bu olgunluğa kavuşmak hiç kolay değildir. İçsel istikrar tüm bu içsel donanımların evidir. Dış dünyanın gürültüsünden sıyrılmaya gayret ettiğinde, insan içindeki hakiki sesi yani vicdanı duymaya başlar ve dinginliğe kavuşur. **Dinginlik bir kaçış değil, bir kavuşmadır: Özle, hakikatle, Yaradan'la buluşmadır.** Konuşmadan anlatmak, susarak anlamak...

<https://www.midyatgundem.com/buyukluk>

Dinginlik, içsel bir berraklık hissi taşır. İç dünyadaki dalgaların yatışmasıdır. Zihnin yarattığı karmaşanın azalması, duyguların dengelenmesi, insanın kendi içinde huzurlu bir akış bulmasıdır. Kelimelerin yetmediği yerde başlar.

Ve tevazu orada derinleşir, özgünlük orada kök salar, erdem orada meyve verir.

Bu yüzden insanın gerçek büyüklüğü; giydiği unvanlarda, sahip olduğu makam ve servette değil; taşıdığı ruhun derinliğinde, kalbinin tevazusunda saklıdır.

Ne mutlu ruhen büyük olanlara!

Yusuf Beğtaş

www.karyohliso.com